

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Mgr. Zuzanou Hemelíkovou ve věci

žalobce: **E** [redacted] **s.r.o.**, IČ [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupeného advokátem Jan Tůbelem, LL.M.,
sídlem Šaldova 466, 18600 Praha - Karlín

proti
žalované: **K** [redacted] **H** [redacted], narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupené advokátem JUDr. Zdeňkem Tomíčkem
sídlem Říční 456/10, 118 00 Praha 1 - Malá Strana

o náhradu škody

takto:

- I. Žaloba žalobce se ve zbývajícím rozsahu ve výši 384 236 Kč zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 206 734,50 Kč k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal vůči žalované zaplacení částky 801 423 Kč, představující škodu vzniklou jednáním žalované ve funkci jednatelky žalující společnosti, jež bylo v rozporu s požadavkem péče řádného hospodáře jako rozumně pečlivé osoby. Žalobce tvrdil, že žalovaná v období výkonu své funkce jednatelky, tj. v časovém rozmezí 31. 7. 2013 do 9. 9. 2015, jednak uzavřela za žalující společnost nevýhodnou smlouvu na komplexní zajištění činností Společnosti v oblasti výpočetní techniky č. 7/2014 (dále jen smlouva na IT), a to se společností H [redacted] s.r.o., s nejvyšší cenovou nabídkou, což si vyžádalo nadbytečné náklady oproti nižším platbám

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Humplíková

doposud realizovaným původnímu správci, které tak představují vyčíslenou škodu 614 048 Kč, jednak žalovaná uzavřela se stejnou společností opět nevýhodnou smlouvu o pronájmu tiskového stroje dne 18. 2. 2014, ačkoliv uzavřením smlouvy s jiným dodavatelem by byly náklady na pronájem a provoz tiskárny nižší. Vzniklá škoda, představující rozdíl mezi vynaloženými náklady a náklady obvyklými, činí 90 249 Kč, a jednak žalovaná uzavřela rovněž se společností H [redacted] s.r.o. smlouvu o pronájmu projektoru (zápůjčka zařízení) dne 3. 7. 2015 na 83 dnů za cenu 25 047 Kč. Pokud by byl přístroj přímo zakoupen, vyšel by přístroj žalobce za dobu jeho užívání pouze na částku 2 538 Kč. Za pronájem tudíž vznikla škoda ve výši 22 509 Kč. V uváděných případech došlo k uzavření smlouvy přes negativní doporučení technického ředitele Společnosti. Dále je žalované vytýkáno, že nese objektivní odpovědnost za škodu vzniklou žalobci v podobě úroků z prodlení ve výši 32 426 Kč, podle platebních výměrů FÚ pro hl. m. Prahu, a to za neuhrazené DPH za období 04-07/2015. Dne 1. 7. 2014 žalovaná také zakoupila z peněz žalobce výrobek u společnosti S [redacted] s.r.o., za částku 31 500 Kč, aniž by byl tento výrobek veden v účetnictví nebo v soupisu hmotného majetku žalobce, u něho se nikdy nenacházel. Obdobně žalovaná zakoupila zboží iPad mini 16GB Wi-Fi Cellular White&Silver za cenu 10 691 Kč, zboží po skončení funkce rovněž nevrátila a společnost H [redacted] s.r.o. účtovala cenu zboží žalobci, což je po zaplacení další škoda společnosti. Žalovaná tudíž nejednala řádně a svědomitě a s odbornou péčí v souladu se smlouvou o výkonu funkce ze dne 31. 7. 2015.

2. Žalovaná k žalobě uvedla, že v případě uzavření smlouvy o IT se částka uhrazená za služby v podstatě rovnala souhrnu paušální částky a doplatků předchozímu dodavateli služeb. Ke změně došlo v důsledku nízké kvality služeb a neochoty pracovníka Ing. P [redacted] N [redacted]. Důvodem uzavření smlouvy o pronájmu tiskárny byla častá porucha stávajících strojů a byly nákladně využívány externí studie. Cenové nabídky se výrazně nelišily a volba společnosti H [redacted] s.r.o. se vzhledem k již uzavřené smlouvě o IT jevila efektivnější. Smluvní pronájem projektoru byl vynucen nedostatkem volných finančních prostředků a dočasný pronájem nahradil stávající projektor v opravě. Později se ukázalo, že pro četný výskyt dalších závad je přístroj již neopravitelný. Včasné nezaplacení DPH bylo ovlivněno momentálním nedostatkem finančních prostředků, které se žalovaná snažila zajistit i vlastním vkladem do společnosti. Nákup zboží žalovaná nerozporuje, cenově odpovídající částku následně vrátila v hotovosti do pokladny společnosti. Žalovaná je toho názoru, že neporušila žádnou z povinností jednatele společnosti, vybírala vždy z více nabídek a naopak sama vložila do společnosti částku 700 000 Kč.

3. Řízení v rozsahu zaplacení částky 232 812 Kč bylo usnesením ze dne 25. 1. 2018 č.j. 47 Cm 423/2015-256 z důvodu zpětvzetí zastaveno. Předmětem řízení tak zůstala částka 384 236 Kč představující škodu za smlouvu o zajištění IT, částka 90 249 Kč za škodu za smlouvu o pronájmu tiskárny, částka 22 509 Kč za škodu za smlouvu o pronájmu projektoru, částka 32 426 Kč za škodu za DPH, částka 31 500 Kč za škodu za stůl a částka 7 691 Kč za škodu za iPad.

4. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. ledna 2018 č.j. 47 Cm 423/2015-260 uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 117 907 Kč se zákonným úrokem z prodlení z uvedené částky od 28. 11. 2015 do zaplacení, oproti vydání věci žalobcem žalované, a to konferenčního stolu užívaného žalovanou (výrok I.), zamítl žalobu v rozsahu 450 704 Kč (výrok II.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení 71 960 Kč. V odůvodnění rozsudku uvedl, že žalobce se domáhal vůči žalované zaplacení částky 801 423 Kč, představující škodu vzniklou jednáním žalované ve funkci jednatelky žalující společnosti, jež bylo v rozporu s požadavkem péče řádného hospodáře. Tvrdil, že žalovaná v období výkonu své funkce jednatelky, tj. v časovém rozmezí 31. 7. 2013 do 9. 9. 2015 uzavřela nevýhodnou smlouvu na komplexní zajištění činností společnosti v oblasti výpočetní techniky č. 7/2014 (dále jen smlouva na IT), a to se společností H [redacted] s.r.o., s nejvyšší cenovou nabídkou, což si vyžádalo nadbytečné náklady oproti nižším platbám doposud realizovaným původnímu správci, které tak představují vyčíslenou škodu 614 048 Kč, že uzavřela se stejnou společností

nevýhodnou smlouvu o pronájmu tiskového stroje dne 18. 2. 2014, ačkoliv uzavřením smlouvy s jiným dodavatelem by byly náklady na pronájem a provoz tiskárny nižší. Vzniklá škoda, představující rozdíl mezi vynaloženými náklady a náklady obvyklými, činí 90 249 Kč, že uzavřela se společností H [redacted] s.r.o. smlouvu o pronájmu projektoru dne 3. 7. 2015 na 83 dnů za cenu 25 047 Kč, přičemž pokud by byl přístroj zakoupen, vyšel by přístroj žalobce za dobu jeho užívání pouze na částku 2 538 Kč, tudíž vznikla škoda ve výši 22 509 Kč. V uváděných případech došlo k uzavření smlouvy přes negativní doporučení technického ředitele společnosti. Dále žalovaná nese odpovědnost za škodu vzniklou žalobci v podobě úroků z prodlení ve výši 32 426 Kč, podle platebních výměrů FU pro hl. m. Prahu, a to za neuhrazené DPH za období 04-07/2015. Dále žalovaná zakoupila z peněz žalobce stůl za částku 31 500 Kč, aniž by byl tento veden v účetnictví nebo v soupisu hmotného majetku žalobce a u něho se nikdy nenacházel. Obdobně žalovaná zakoupila iPad mini 16GB Wi-Fi Cellular White&Silver za cenu 10 691 Kč, který po skončení funkce nevrátila a společnost H [redacted] účtovala cenu zboží žalobci, což je po zaplacení další škoda společnosti. Žalovaná tedy nejednala řádně a svědomitě a s odbornou péčí v souladu se smlouvou o výkonu funkce ze dne 31. 7. 2015. Žalovaná k žalobě uvedla, že v případě uzavření smlouvy o IT se částka uhrazená za služby v podstatě rovnala souhrnu paušální částky a doplatků předchozímu dodavateli služeb. Ke změně došlo v důsledku nízké kvality předchozích služeb. Důvodem uzavření smlouvy o pronájmu tiskárny byla častá porucha stávajících strojů a byly nákladně využívány externí studie. Cenové nabídky se výrazně nelišily a volba společnosti H [redacted] s.r.o. se vzhledem k již uzavřené smlouvě o IT jevila efektivnější. Smluvní pronájem projektoru byl vynucen nedostatkem volných finančních prostředků a dočasný pronájem nahradil stávající projektor v opravě. Později se ukázalo, že pro četný výskyt dalších závad je přístroj již neopravitelný. Včasně nezaplacení DPH bylo ovlivněno momentálním nedostatkem finančních prostředků, které se žalovaná snažila zajistit i vlastním vkladem do společnosti. Nákup zboží žalovaná nerozporeovala, cenově odpovídající částku následně vrátila v hotovosti do pokladny společnosti. Neporušila tak žádnou z povinností jednatele společnosti, vybírala vždy z více nabídek a sama vložila do společnosti částku 700 000 Kč. Soud mj. konstatoval, že zjistil z výpovědi svědka J [redacted] že ve společnosti žalobce vykonával funkci provozně technického ředitele od roku 2013 do března 2014 a v oblasti řízení vývoje a provozu IT jej lze považovat za odborníka, že připravoval výběrové řízení pro správcovství IT společnosti, do kterého se přihlásili tři kandidáti, a to S [redacted] s největší odborností, ale také s nejdražší cenovou nabídkou nad 20 000 Kč, nabídka společnosti NWS činila 10 až 14 tisíc a primární nabídka H [redacted] činila 15 nebo 16 tisíc. Po jednání se společnostmi S [redacted] a [redacted] byly tyto uchazeči z výběru vyřazeni a následně se jednalo již jen s H [redacted] dále uvedl, že přímé doporučení k výběru této společnosti neposkytl, že primární cenová nabídka od H [redacted] nebyla ve smlouvě zohledněna, důvody neznal. Uvedl dále, že v případě výběru pronajímatele tiskárny se výběr uskutečnil rovněž ze tří kandidátů, přičemž HA [redacted] původně předložil cenovou nabídku podle svědkem vytvořeného rozpisu kandidátů, ta však byla nepřijatelná, druhá varianta byla již srovnatelná a optimální, rozhodovaly optimální podmínky činnosti této firmy a žalobce považoval za výhodnější, aby pronájem poskytovala ta společnost, jež zajišťovala smluvně již správcovství IT. K výběru této společnosti svědek dal doporučení paní H [redacted] Z jakého důvodu byla sjednána dražší cena oproti původní nabídce, svědek neuvedl. Též uvedl, že v případě pronájmu zcela nezbytného projektoru (pro činnost společnosti) se rozhodovalo již po skončení obou předchozích výběrových řízení a nebylo zapotřebí jej konat vzhledem k již existujícímu smluvnímu vztahu s H [redacted] Dále soud konstatoval, že ze svědecké výpovědi M [redacted] R [redacted] zjistil, že neměl pracovní vztah ke společnosti, žalovaná jej požádala jako odborníka přes IT o konzultaci problematiky IT služeb, kterou se svědek zabývá, žalované navrhl tři společnosti, a to Se [redacted] a H [redacted] Nakonec doporučil žalované vybrat z užšího výběru společnost H [redacted] když konečná cena, přibližně 40 000 Kč, byla vzhledem na skutečný vyšší počet koncových zařízení adekvátní a na trhu odpovídající. Soud též uvedl, že

zjistil ze svědecké výpovědi Ing. I. P. že jej žalovaná vyzvala k účasti ve výběrovém řízení na zakázku IT služeb, přičemž prvotní nabídka pod 20 000 Kč se navýšila po zohlednění skutečného počtu zařízení ze 30-ti na sto, že nebyly řešeny problémy síťové infrastruktury, že bylo nutné přeprogramování zařízení, co se týká tiskárny, vypověděl, že volba vycházela z požadavku a potřeb společnosti na typ zařízení a z toho, že již stejná firma poskytuje IT služby. U pronajatého projektoru svědek potvrdil, že obdržel poptávku z důvodu poškození původního zařízení a zvolila se již vyšší kvalita nového projektoru. Součástí dohody bylo ponechání přístroje po skončení nájmu společnosti za zůstatkovou hodnotu. Soud dále zjistil z účastnické výpovědi žalované, že po nástupu do společnosti hodlala změnit strategii společnosti, a protože není specialista na IT služby, obrátila se s konzultacemi na odborníky a od M. R. přijala doporučení na firmu Ha. v případě smlouvy o IT službách. Důvodem spolupráce s Ha. byla nespokojenost s činností dosavadního správce IT P. N. se kterým byly problémy, že pan S. byl nejbližší k oboru IT a doporučil do výběrového řízení firmu N. poté přišly návrhy firem od pana R. že se jí zdálo vhodné oslovit již spolupracující firmu Ha. v případě tiskárny i pronájmu projektoru, když nechtěla společnost zatížit jednorázovým nákupem. Potvrdila dohodu o zůstatkový odkup projektoru po skončení nájmu, uvedla dále, že kritériem při výběru byla cena a počet spravovaných stanic (zařízení) a počet nabízených servisních hodin, přitom původní požadavek vycházel z počtu 30 zařízení, což se později ukázalo jako nedostačující. U projektoru nebyly již porovnávány nabídky, požadavek byl vznesen přímo na Hardware s přesnými parametry přístroje. K nezaplacení DPH uvedla, že bylo způsobeno nedostatkem finančních prostředků. Vzhledem na výše uvedené skutkové závěry platné pro vymezené dílčí skutky, tak soud považuje žalobu, kromě případu uzavřené smlouvy na IT služby, za průkaznou a důvodnou, přičemž výše škody vzniklé společnosti jednáním žalované představuje částku 117 907 Kč. Tato částka je tvořena součtem jednotlivých, škodních nároků, které jsou výše uvedeny. Při výpočtu vzniklé škody z uzavřené smlouvy o pronájmu tiskárny se soud přiklonil k „druhé variantě“, předkládané žalobcem, která logicky vychází z porovnání cenových údajů přístroje firmy H. jež byl doporučován k výběru pro svoji nejlepší cenovou nabídku a vyhovující technické parametry. Současné přiřazení DPH ke skutečné škodě pak představuje souběžný nárok, neboť DPH musel žalobce uhradit. Soud tudíž mohl po doplnění dokazování učinit závěr, že žalovaná zákonnou povinností (ale též povinností vyplývající ze smlouvy o výkonu funkce jednatele společnosti) jednat s péčí řádného hospodáře skutečně téměř ve všech zmiňovaných případech porušila, když prokazatelně jednala na účet a na újmu společnosti. Nebylo v řízení prokázáno, že ve všech případech uzavřených kontraktů se společností H. provedla řádná výběrová řízení, jež by vyústila v nejvýhodnější výběr smluvního partnera pro společnost E. s.r.o. podle nabídek jednotlivých uchazečů, fakticky nerespektovala či nepoužila tyto nabídky, které se ve své podobě nepromítly do uzavřených smluv. Soud v jejím jednání shledal tudíž porušení zákonné povinnosti, tedy porušení péče řádného hospodáře, ze které vznikla škoda, jež je v příčinné souvislosti s jednáním žalované.

5. K odvolání účastníků byl rozsudek Krajského soudu v Praze, č. j. 47 Cm 423/2015-260 ze dne 25. ledna 2018 rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 11. září 2018 č.j. 6 Cmo 144/2018-305 ve výroku I. v rozsahu částky 71 617 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 28. 11. 2015 do zaplacení potvrzen, a ve zbytku změněn tak, že se žaloba zamítá; ve výroku II. se v napadené části, tj. do částky 384 236 Kč, potvrzen. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 126 393,70 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.

6. Žalobce podal proti shora uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze dovolání. Rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 9. 2019, č.j. 27 Cdo 90/2019-342 bylo dovolání proti té části prvního výroku rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 9. 2018, č.j. 6 Cmo 144/2018-305, kterou byl rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, č.j. 47 Cm

423/2015-260, ve výroku I. změněn tak, že „ve zbytku“ (v rozsahu 46.290 Kč s příslušenstvím) byla žaloba zamítnuta, se odmítá. A dále, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 9. 2018, č.j. 6 Cmo 144/2018-305, v prvním výroku v části, kterou byl rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, č.j. 47 Cm 423/2015-260, v (zamítavém) výroku II. (v rozsahu 384.236 Kč) potvrzen, a v druhém výroku, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, č.j. 47 Cm 423/2015-260, ve II. výroku v rozsahu 384.236 Kč a ve III. výroku, se ruší a věc se ve zrušeném rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

7. Nejvyšší soud České republiky ve shora uvedeném rozsudku uvedl, že odvolací soud v projednávané věci s ohledem na použitelnou judikaturu správně posuzoval toliko rozhodovací proces, tj. zda žalovaná (jakožto jednatelka dovolatelky) postupovala při rozhodování o tom, zda, s kým a za jakých podmínek uzavře smlouvu o poskytování IT služeb v zájmu společnosti, s patřičnou pečlivostí a s potřebnými znalostmi. Taktéž správně uzavřel, že žalovaná – postrádajíc potřebné odborné znalosti – mohla (a měla) při rozhodování využít pomoci osoby, která potřebné znalosti má. Nicméně dovolatelce je třeba přisvědčit, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých kritérií žalovaná vybrala jako „odborného konzultanta“ právě M. R. (proč jej považovala za osobu odborně způsobilou poskytnout jí pomoc při řešení odborných otázek souvisejících s rozhodováním o uzavření smlouvy). Toto zjištění je přitom nezbytné pro posouzení, zda žalovaná postupovala řádně při výběru třetí osoby, jež jí poskytovala konzultace ohledně odborných otázek spadajících do působnosti jednatele, tedy zda dostala požadavku péče řádného hospodáře. Uzavřel-li odvolací soud, že žalovaná postupovala v souladu s péčí řádného hospodáře, když se obrátila na M. R., aniž by se zabýval tím, zda a jakým způsobem jmenovaný žalované svou „odbornou způsobilost“ osvědčil (a taktéž tím, zda žalovaná jeho činnost kontrolovala), je jeho právní posouzení otázky naplnění požadavků péče řádného hospodáře při delegaci působnosti jednatele společnosti s ručením omezeným na třetí osobu neúplné, a tudíž i nesprávné. Nejvyšší soud proto rozsudek odvolacího soudu podle § 243e odst. 1 o. s. ř. v rozsahu, v němž bylo dovolání shledáno přípustným, zrušil. Protože důvody, pro které nemohlo obstát rozhodnutí odvolacího soudu, dopadají i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud (v odpovídajícím rozsahu) i jej a věc ve zrušeném rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o. s. ř.).

8. Soud vázán právním názorem Nejvyššího soudu České republiky doplnil zjištěný skutkový stav v předchozí fázi řízení o namítané nedostatky.

9. Ze životopisu Ing. M. R., Ph.D. soud zjistil, že tento ukončil Vysokou školu ekonomickou v Praze, fakultu podnikohospodářsko, katedra managementu (Bc., Ing., Ph.D. – 2004), a že má profesní zkušenosti u

10. Z doplňujícího výsledku svědka Ing. M. R., Ph.D. bylo zjištěno, že se považuje za odborníka, pokud se jedná např. o fungování IT služeb na trhu nějakých srovnávacích nabídek, vývoje atd., neboť se v tom pohybuje a zná danou situaci. V daném oboru se pohybuje od roku 98. Účastnil se až stovek výběrových řízení v oblastech IT consultingu a dodávek IT služeb. Jednal s žalovanou ohledně fungování její společnosti, která měla velké ambice, že se chce stát poskytovatelem online marketingových služeb. Za tímto účelem bylo zapotřebí mít na dobré úrovni IT služby. Řešili komplexně fungování a vývoj společnosti, nicméně možnosti dané společnosti umožnili v první fázi pouze správu té výpočetní techniky. Byl osloven, aby poradil jak danou společnost rozvinout, jak zlepšit dané služby s tím, že on využil své kontakty a své zkušenosti a nabídl tři společnosti, které by se mohli případně tímto zabývat. Byla to původně společnost O2, kde pracoval a měl kontakty. Dále potom společnost a pak společnost . U společnosti H měl kontakty na jednatele pana P. Domníval se, že by to pro ně mohlo být reálné, když nabídka byla nepřiměřená, neboť oni poptávali jen část nabízených služeb, a společnost S je velmi renomovanou společností, což odpovídalo i jejich nabídce, která byla nejvyšší. Nevlastní živnostenské oprávnění, dané služby poskytoval zdarma. Neposkytuje poradenství za úplatu, ale je u něj běžné, že ev. takovéto poradenské služby poskytuje běžně zdarma. Vše probíhalo na ústní dohodě, nic nepodepisoval. Konzultace probíhaly převážně telefonicky, ale i se sešli a probírali a řešili, zda nabídky, které byly učiněny, tak jsou schopny dodávané společnosti zabezpečit, zajistit, popř. zda mohou poskytnout i další služby, které nabízejí a jestli to nebude problematické. Doplnil, že žalovanou zná někdy z let roku 2001 a 2002, kdy dodávali služby pro společnost E kde paní pracovala a oni spolu spolupracovali na společném projektu. Již dříve, když pracoval pro společnost , radil žalovaného, jak ve věci postupovat.

11. Z doplňujícího výsledku žalované bylo zjištěno, že do společnosti nastoupila v době, kdy se rozhodovalo, co se společností dál, tj. zda pošle danou společnost do likvidace, popřípadě bude danou společnost restrukturalizovat, aby se společnost rozjela. Společnost se zabývala online marketingovými službami. IT služby, které jsou velmi důležité pro fungování dané firmy, však byly nedostatečné, a proto se rozhodla pro výběr nové společnosti na poskytování IT služeb, tak aby společnost mohla obstát v konkurenci. Toto konzultovala s panem R. neboť ho považovala za odborníka. Zнала ho z pracovního hlediska, když spolu spolupracovali na IT projektech asi jeden rok. Vzhledem k tomu, že spolu spolupracovali, tak zůstali v kontaktu nadále, právě s ohledem na ty zkušenosti a případně odborné znalosti. Konzultaci s panem R. využila i dříve, ale to byla vždy v roli zaměstnance, až nyní ve společnosti E, byla

v pozici jednatele, kdy mohla toto promítnout do případného rozhodnutí. Pro konzultaci s odborníkem při výběru IT služeb se rozhodla, aby měla ucelený názor na věc. Následně vyhotovili zadání, co budou konkrétně potřebovat a oslovovali dané společnosti. Má za to, že ty již byly rovněž zmiňovány, popř. jsou ve spise. S tím, že oni se rozhodli pro společnost H [redacted] P [redacted]. Jejich nabídka nebyla ani vysoká ani nízká, jednalo se o střední nabídku s tím, že samozřejmě cena nebyla jediným kritériem. Dalším kritériem bylo i jednání s firmami a samozřejmě i možnosti, schopnosti a případné další rozvíjení. Následně, když už si vybrali tuto společnost, tak zjistili, že je zapotřebí rozšířit ještě poskytování na další stanice, proto došlo k navýšení dané částky. Tím, že byli rozhodnuti pro společností H [redacted] tak nebylo zapotřebí, aby oslovovali opětovně všechny společnosti, aby případně tuto nabídku poskytli. S panem R [redacted] jednala někdy osobně, někdy telefonicky. Konzultovala s ním, jestli cena odpovídá ceně na trhu, popřípadě jestli rozsah daných služeb bude dostatečný, vyhovující. Domnívá se, že neporušila ničeho, co by se týkalo společnosti, že žádné konkrétní informace nebo konkrétní smlouvy panu R [redacted] předloženy nebyly. Ceny byly normálně zveřejňovány na internetových stránkách společností, byly to běžně dostupné informace. Kritériem pro výběr IT služeb byl rozsah, počet spravovaných stanic a cena s tím, že co se týče cen, tak si již nemůže pamatovat konkrétní nabídky, ale má za to, že by se to dalo rozdělit do tří kategorií, jako nízká cena, střední cena a nejvyšší cena. Co se týče spravovaných stanic, tak si taktéž již není jistá přesným počtem. Pak se však řešilo, že se to musí navýšit, proto učiněna nabídka byla zvýšená. Nevybrali tu nejlevnější společnost, neboť posuzovali právě i další okolnosti, další aspekty jako je zda se jedná společnost kvalitní, zda se jedná o společnosti vstřícnou, zda nabízejí služby, které oni poptávali. S tím, že následně v jednání s danou společností bylo zjištěno, že si vhodnou společnost.

12. Po zhodnocení provedených důkazů, a to každého jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, zjistil soud následující skutkový stav věci: Žalobce se na žalované domáhal zaplacení částky 384 236 Kč představující škodu vzniklou jejím jednáním ve funkci jednatelky společnosti s tím, že žalovaná uzavřela za žalobce se společností H [redacted] nevýhodnou smlouvu na IT. Žalovaná uvedla, že v případě uzavření smlouvy o IT se částka uhrazená za služby rovnala souhrnu paušální částky a doplatků předchozímu dodavateli služeb a že ke změně došlo v důsledku nízké kvality služeb Ing. P [redacted] N [redacted]. Žalovaná se v případě uzavření smlouvy na IT obrátila s konzultacemi na Ing. M [redacted] R [redacted] Ph.D., jako odborníka na IT, neboť tento se pohybuje v oblastech IT služeb a IT consultingu několik desítek let. Znali se z předchozích pracovních příležitostí, a proto jí byla známa jeho profesní zkušenost. Požadavky s ním konzultovala především s ohledem na to, zda cena odpovídá ceně na trhu, popřípadě jestli rozsah daných služeb bude dostatečný, vyhovující. Přijala od něj doporučení na uzavření smlouvy se společností H [redacted] a to v případě smlouvy o IT službách, přičemž důvodem pro uzavření nové smlouvy na IT byla nespokojenost s činností dosavadního správce IT. Ing. Š [redacted] byl jako provozně-technický ředitel ve společnosti žalobce osloven žalovanou ke spolupráci při výběru společnosti, se kterou bude uzavřena smlouva na IT, případně jiné smlouvy. Ing. Š [redacted] byl odborníkem na IT. Ve výběrovém řízení vybrané společnosti S [redacted] a N [redacted] byly z výběru vyřazeny a následně se jednalo již jen se společností H [redacted] ohledně dalších smluvních parametrů, že přímé doporučení k výběru této společnosti však žalované neposkytl. Žalovaná vyzvala společnost H [redacted] kterou zastupoval Ing. I [redacted] P [redacted] k účasti ve výběrovém řízení na zakázku IT služeb, přičemž bylo nutné přeprogramování zařízení, a proto se navýšila původní cenová nabídka, že, co se týká tiskárny, volba vycházela z požadavku a potřeb společnosti na typ zařízení.

13. Z § 159 odst. 1 zákona. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též jen „o. z.“), se podává, že ten, kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče

řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

14. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích; dále též jen „z. o. k.“), pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.

15. Podle § 52 odst. 1 z. o. k. při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.

16. Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu k povinnosti jednatele společnosti s ručením omezeným vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře se (mimo jiné) podává, že jednatel společnosti s ručením omezeným odpovídá za řádný (v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře jsoucí) výkon funkce, nikoliv za výsledek své činnosti. Jedná-li s péčí řádného hospodáře, není povinen hradit společnosti škodu, byť by v důsledku takového jednání vznikla.

17. Pro posouzení, zda rozhodnutí, která jednatel společnosti s ručením omezeným přijal při výkonu své funkce, byla učiněna v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře, není významné, k jakým následkům taková rozhodnutí vedla (jakkoli by byly pro společnost negativní). I kdyby se očekávaný výsledek činnosti jednatele nedostavil, nebylo by z toho možné vyvozovat, že jednatel postupoval protiprávně. Teprve je-li zjištěno, že jednatel společnosti s ručením omezeným nevynaložil úsilí odpovídající hlediskům péče řádného hospodáře, lze zvažovat, zda je povinen společnosti nahradit újmu vzniklou v důsledku takového jednání.

18. Aby dostal požadavku péče řádného hospodáře, je jednatel společnosti s ručením omezeným povinen jednat při výkonu své funkce (mimo jiné) s potřebnými znalostmi, a tedy i informovaně, tj. při konkrétním rozhodování využít rozumně dostupné (skutkové i právní) informační zdroje a na jejich základě pečlivě zvážit možné výhody i nevýhody (rozpoznatelná rizika) existujících variant podnikatelského rozhodnutí. Splnění této povinnosti je ovšem nezbytné posuzovat z pohledu ex ante, tj. prizmatem skutečností, které jednatelem byly i při vynaložení příslušné péče (při využití dostupných informačních zdrojů) mohly a měly být známy v okamžiku, v němž dotčená podnikatelská rozhodnutí učinil.

19. Rozhodnutí jednatele nelze posuzovat podle skutečností, které se udály či vyšly najevo teprve ex post, tj. poté, kdy bylo přezkoumávané podnikatelské rozhodnutí učiněno. Součástí péče řádného hospodáře je i povinnost nezbytné loajality, tj. povinnost jednatele dát při rozhodování přednost zájmům společnosti před zájmy svými či zájmy třetích osob, včetně zájmů společníka, který jej do funkce jednatele vahou svých hlasů prosadil.

20. Při posuzování, zda určité jednání jednatele společnosti s ručením omezeným bylo v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře, musí soud (mimo jiné) přihlédnout ke všem okolnostem projednávané věci; zpravidla nelze učinit paušální závěr, podle něhož by určité jednání bylo vždy (per se) v rozporu s péčí řádného hospodáře.

21. Soud při zvažování, zda člen statutárního orgánu (jednatel) jednal s péčí řádného hospodáře, zásadně posuzuje toliko rozhodovací proces podle výše popsanych kritérií. Bylo-li určité rozhodnutí přijato korektně, tj. v zájmu společnosti, s patřičnou pečlivostí a s potřebnými znalostmi, není z pohledu péče řádného hospodáře významné, zda bylo pro společnost výhodné, nevýhodné, či zda jí přivodilo újmu. Soud tudíž musí odhlédnout od toho, že v době, kdy jednání člena statutárního orgánu (jednatele) posuzuje, už jsou známy jeho důsledky, a musí se vyvarovat přístupu, který by bylo možné označit za „retrospektivní prorocství“ (přístupu „generála po bitvě“).

22. Riziko podnikatelského neúspěchu nese společnost (a v důsledku pak její společníci). Každé podnikatelské rozhodnutí přitom v sobě zahrnuje určitou míru rizika neúspěchu. Za podnikatelský neúspěch, tj. jen proto, že nevyšel určitý podnikatelský záměr, tudíž nelze postihovat členy statutárního orgánu (jednatele), byl-li tento záměr realizován s péčí řádného hospodáře. Každý manažer, člen statutárních orgánů (jednatele) nevyjímaje, je při svém rozhodování vystaven nebezpečí chybných úsudků a odhadů, byť by jednal sebeodpovědněji. Jinak řečeno, ani člen statutárního orgánu není a nemůže být neomylný, což je nutné vzít v úvahu při posuzování, zda jednal s péčí řádného hospodáře.

23. Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3770/2016, a rozhodnutí v něm citovaná.

24. Člen statutárního orgánu (jednatel) nemusí být vybaven všemi odbornými znalostmi, schopnostmi či dovednostmi, potřebnými pro výkon veškerých činností, spadajících do působnosti statutárního orgánu. Nicméně nemá-li pro zařízení záležitosti spadající do výkonu jeho funkce potřebné odborné znalosti, je povinen zajistit její posouzení osobou, která potřebné znalosti má; součástí péče řádného hospodáře je přitom schopnost rozpoznat, které činnosti již není s to vykonávat či které potřebné znalosti a dovednosti nemá. Při výběru třetí osoby musí člen statutárního orgánu (jednatel) postupovat řádně, tj. musí vybírat tak, jak by činila jiná rozumně pečlivá osoba (odpovědnost za výběr), musí vybrané osobě vymezit jasné zadání, poskytnout veškerou potřebnou součinnost a musí ji řídit (odpovědnost za zadání, vedení a součinnost) a konečně musí výkon delegované působnosti přiměřeně kontrolovat, a to nejen osobně, nýbrž i za pomoci řádně nastavených kontrolních mechanismů (odpovědnost za kontrolu). Srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. 9. 2019, sp. zn. 31 Cdo 1993/2019, odst. 29, a v něm citovanou judikaturu.

25. Na základě shora uvedeného dospěl k soud k závěru, že žalovaná prokázala, že činila předmětná právní jednání odpovědně a svědomitě. Žalovaná se obrátila s uvedeným výběrem na odborníky na IT a odpovědně vybrala společnost, s níž uzavřela uvedené smlouvy. Ing. M. R. Ph.D. se v dané oblasti IT služeb pohybuje desítky let. Nemá žádný vztah k žalobkyní vybrané společnosti pro zajištění IT služeb. Žalovaná si odbornost daného konzultanta sama ověřila již v rámci předchozí spolupráce, a proto mu předložila svou vizi a ten ji s ohledem na své profesní zkušenosti doporučil zkvalitnit IT služby. Následně s ním v rámci výběrového řízení řešila to, zda ceny jsou přijatelné, zda lze za takovou cenu očekávat odpovídající plnění a zda mohou poskytnout i jiné služby atd. Skutečnost, že uvedený výběr považuje žalobce ex post za nikoli pro něj nejvýhodnější, nemá význam pro posouzení otázky, zda žalovaná jednala s péčí řádného hospodáře. Podstatné je pouze to, zda žalovaná postupovala v procesu rozhodování o tom, se kterým subjektem uzavře za společnost žalobce uvedené smlouvy, odpovědně a svědomitě s péčí řádného hospodáře, resp. že toto konzultovala s osobou, která má potřebné znalosti a tato osoba se osvědčila jako důvěryhodná.

26. Z uvedeného důvodu soud dospěl k tomu, že žaloba ve zbývajícím rozsahu ve výši 384 236 Kč není důvodná, když žalovaná jednala při výběru IT služeb s péčí řádného hospodáře, a proto ji zamítl.

27. O nákladech řízení před soudem prvního a druhého stupně, jakož i o nákladech dovolacího soudu rozhodl soud podle § 142 odst. 2, § 224 odst. 3 a § 243g odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalovaná byla v celém řízení úspěšná z cca 91,10 % a neúspěšná z cca 8,9 %, náleží jí proto 82, 2 % nákladů řízení před soudy obou stupňů, jakož i dovolacího řízení. Zástupce žalované vykonal v řízení před soudem prvního stupně a soudem odvolacím celkem 18,5 úkonů právní služby, které soud posoudil jako účelně vynaložené pro uplatňování či bránění práva, přičemž další porady s klientem a právní rozborů a jednání s protistranou za tyto úkony neposoudil. Vycházel z toho, že zástupce žalované učinil 8 úkonů při tarifní hodnotě 801 423 Kč, přičemž jednání soudu dne 5. 10. 2017 trvalo 6 započatých hodin, a proto náklady za tyto úkony činí 10 x 11 540 Kč, dále

zástupce žalované učinil 2 úkony při tarifní hodnotě 568 611 Kč, a proto náklady za tyto úkony činí 2 x 10 580 Kč, dále zástupce žalované učinil 1 úkon při tarifní hodnotě 117 907 Kč, a proto náklady za tento úkon činí 1 x 5 820 Kč a dále zástupce žalované učinil 1 úkon při tarifní hodnotě 502 143 Kč, a proto náklady za tento úkon činí 1 x 10 530 Kč, a v neposlední řadě zástupce žalované učinil 4,5 úkonu při tarifní hodnotě 384 236 Kč, a proto náklady za tyto úkony činí 4,5 x 9 860 Kč, a dále žalované náleží 19 paušálních náhrad po 300 Kč a DPH ve výši 42 625,80 Kč, celkem tedy 245 605,80 Kč. Dále žalovaná uhradila soudní poplatek za odvolání v celkové výši 5 896 Kč. Žalované proto náleží náhrada 82,2 % těchto nákladů řízení, tj. 206 734,50 Kč.

28. Povinnost k plnění je dle § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř. stanovena v obecné pariční lhůtě tří dnů; náhrada nákladů řízení pak na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout exekuci nebo výkon rozhodnutí.

Praha 22. června 2020

Mgr. Zuzana Hemelíková v. r.
samosoudkyně